

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2017/23096

KARAR NO : 2017/13154

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : İSTANBUL 5. İŞ MAHKEMESİ
TARİHİ : 29/04/2015
NUMARASI : 2013/320 E. 2015/244 K.
DAVACI : MUSTAFA GEYİK ADINA AVUKAT FATMA ERDOĞAN
DAVALI : YAPI KREDİ BANKASI A.Ş. ADINA AVUKAT UTKU DÖNMEZ
DAVA : Yıllık ücretli izin alacağı.

Davacı Mustafa Geyik ile davalı Yapı Kredi Bankası A.Ş. arasındaki davada İstanbul 5. İş Mahkemesi tarafından verilen ve temyiz edilmeksizin kesinleşen 29.04.2015 gün ve 2013/320 E. 2015/244 K. sayılı kararının hukuka aykırı olduğu iddiası ile kanun yararına bozulması Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 05.07.2017 gün ve 2017/36493 sayılı tebliğnamesi ile istenilmekle, dosyadaki tüm belgeler okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

A) Davacı İsteminin Özeti:

Davacı, davalı işyerinde 01.11.1995-31.03.2007 tarihleri arasında şef güvenlik görevlisi olarak çalıştığını, çalışma süresince yıllık ücretli izinlerini tamamen kullanmadığını, Yapı Kredi bankasının Koçbank AŞ'ye devri nedeniyle işten çıkarıldığını, işten çıkarılırken de izin ücretlerinin tam olarak ödenmediğini iddia ederek, TİS hükümlerine göre, bakiye yıllık izin ücretine karar verilmesini talep etmiştir.

B) Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, davacı ile aralarında imzalanan mutabakat metnine göre ne kadar yıllık izin hakkı bulunduğu tespit edilmiş olup, bu konuda çekişme olmadığını, karşılıklı sulh olduklarını, davacının hiçbir ihtirazı kayıt koymadan imzaladığını, yıllık izin ücretlerinin diğer işçilik ücretleri ile birlikte ödendiğini, bankayı ibra ederek tüm hak ve alacaklarından feragat ettiğini, talep ettiği izinlerinin hangi döneme ait olduğunun delil olmadığını savunarak davanın reddini talep etmiştir.

C) Yargılama Süreci ve Yerel Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece yapılan yargılama sonunda, 01.02.2011 tarih ve 2009/750 Esas, 2011/23 sayılı karar ile, toplanan kanıtlar ve bilirkişi raporuna dayanılarak, davacının hizmet süresi itibarı ile hak kazandığı izinlerini fazlası ile kullandığı, kullanmadığı yıllık iznin bulunmadığı gerekçesi ile davanın reddine karar verilmiştir.

Söz konusu karar davacı vekilinin temyizi üzerine Dairemizin 13.05.2013 tarih ve 2011/16256 Esas, 2013/14238 Karar sayılı ilamı ile, "Davacının davalı iş yerinde işe giriş tarihi 01.11.1995 olup, dosyada yer alan toplu iş sözleşmesinin " yıllık ücretli izinler" başlıklı 19. Maddesinde, "01.04.1997 tarihinden önce bankaya girmiş olan sendika üyelerinin yıllık ücretli izin süresi 30 gündür" şeklinde belirlenen hüküme göreince, davacının işe giriş tarihi itibarıyla her yıl için 30 gün yıllık ücretli izne hak kazandığı görülmekle, toplu iş sözleşmesi hükümlerinin yanlışlığı değerlendirilmesi ile davacının bakiye yıllık izin ücreti talebinin reddi hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir." gerekçesi ile bozulmuştur.

Yerel Mahkemece bozmaya uyulmak üzere yapılan yargılama neticesinde verilen 29.04.2015 tarih ve 3013/320 Esas, 2015/244 Karar sayılı hüküm ile, davacının TİS hükmü gereğince toplam 330 gün izin hakkının doğduğu, davacı ile davalı arasında düzenlenen 01.02.2007 tarihli mutabakat metninde bakiye 23 gün izin süresi kaldığı konusunda taraflar arasında mutabakata varıldığı, davacının mutabakat metni üzerindeki imzayı hileyle ya da zorla atırıldığını ispat edemediği, mutabakat metninde belirtilen süreye ilişkin yıllık izin ücretinin de ödendiği gerekçesiyle davanın reddine, kesin olarak karar verilmiştir.

D) Temyiz:

Karar davacı vekili tarafından temyiz edilmiş, temyiz talebi 08.06.2015 tarihli Ek Karar ile " verilen kararın kesin olduğu " gerekçesi ile reddedilmiştir.

Mahkeme kararı temyiz talebinin reddi kararı temyiz edilmediğinden kesinleşmiştir.

Davacı avukatı tarafından 24.06.2015 havale tarihli dilekçe ile kanun yararına bozma isteminde bulunulmuştur.

Davacı vekilinin yazılı emir talebi T.C. Adalet Bakanlığı tarafından kabul edilmiş ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 05.07.2017 gün ve 2017/36493 sayılı tebliğnamesi ile " İlk Derece Mahkemesince bozma ilamına uyma kararı verildikten sonra bozma kararı gereğince işlem yaparak hüküm kurması gerekirken bozma kararı lehine olan davacı yararına oluşan usulü müktesep hakkın ihlal edildiği " gerekçesiyle kararın kanun yararına bozulması talebinde bulunulmuştur.

E) Gerekçe:

Taraflar arasındaki uyumsuzluk, bozmadan sonra yapılan yargılama sonucunda verilen kararda izin ücreti talebinin reddine karar verilmesinin davacının usulü müktesep hakkını ihlal edip etmediği noktasında toplanmaktadır.

Mahkemece bozmaya uyulmasına da karar verildikten sonra yapılacak iş bozma gereklerini yerine getirmektir. Zira, mahkemece bozmaya uyulması yönünde oluşturulan karar, bozma lehine olan taraf yararına usuli kazanılmış hakkın gerçekleşmesine neden olur.

Usuli kazanılmış hakkın hukukumuzdaki yeri; 04.02.1959 gün ve 1957/13-E. 1959/5 K. sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kararında (R.G. 28.04.1959 gün sayı:10193) "Temyiz merciince bir kararın bozulması ve mahkemenin bozma kararına uyması halinde bozulan kararın bozma sebeplerinin şümulü dışında kalmış cihetlerinin kesinleşmiş sayılması, davaların uzamasını önlemek maksadıyla kabul edilmiş çok önemli bir usuli hükümdür. Bir cihetin bozma kararının şümulü dışında kalması da iki şekilde olabilir. Ya o cihet, açıkça bir temyiz sebebi olarak ileri sürülmüş fakat dairece itiraz reddedilmiştir, yahut da onu hedef tutan bir temyiz itirazı ileri sürülmemiş olmasına rağmen dosyanın Temyiz Dairesince incelendiği sırada dosyada bulunan yazılardan onun bir bozma sebebi sayılması mümkün bulunduğu halde o cihet dairece bozma sebebi sayılmamıştır. Her iki halde de o konunun bozma sebebi sayılmamış ve başka sebeplere dayanan bozma kararına mahkemece uyulması taraflardan birisi lehine usuli bir müktesep hak meydana getirir ki, bu hakkı ne mahkeme, ne de temyiz mahkemesi halele uğratabilir. Zira umumi müktesep hakkın tanınması da amme intizamı düşüncesiyle kabul edilmiş bir esastır." şeklinde açıklanmıştır.

Somut uyumsuzlukta, İlk Derece Mahkemesince bozma ilamına uyma kararı verildikten sonra bozma kararı gereğince işlem yapılarak yıllık ücretli izin alacağının hüküm altına alınması gerekirken bozma kararı lehine olan davacı yararına oluşan usulü müktesep hakkın ihlal edilerek karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

F) SONUÇ:

Yukarıda açıklanan sebeplerle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 1086 Sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 429/2 (6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu 362/2) maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün, "sonuca etkili olmamak üzere" KANUN YARARINA BOZULMASINA, kararın bir örneğinin Resmî Gazetede yayınlanmak üzere T.C. Adalet Bakanlığı' na gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na tevdiine, 12.09.2017 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2017/3325

KARAR NO: 2017/5510

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : Tosya Sulh Hukuk Mahkemesi

TARİHİ : 24.06.2016

NUMARASI : 2015/372 - 2016/357

DAVACI : Şakir Cebeci

DAVALI : Fatih Kafaoglu vd.

Davacı vekili tarafından, davalılar aleyhine 11.08.2015 gntnde verilen dilekçe ile ortaklığın giderilmesi talebi üzerine yapılan duruşma sonunda; davanın kabulüne dair verilen 27.06.2016 gnl hükmün Kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı yazısı zerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle sresinde olduğu anlaşılan temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra dosya ve içerisindeki bütün kağıtlar incelenerek gereği dşnld:

K A R A R

Dava, ortaklığın giderilmesi istemine ilişkindir.

Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 02.06.2017 tarihli, 2017/31918 sayılı tebliğnamesi ile sresinde temyiz edilmeksizin kesinleşmiş bulunan hükmün HMK'nın 363/1 maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasını istemiştir.

Türk Medeni Kanununun 698. maddesine göre paydaşlardan her biri malın paylaşılmasını isteyebilir. Söz konusu hüküm uyarınca dava açma hakkı paydaşlara aittir.

Somut olayda; dava konusu 248 ada 12 parsel sayılı taşınmazın tapu kaydında maliklerinin Afife(Kulaoglu Aysenin kızı) ve Münevver Cebeci olduğu, davacı Şakir Cebeci'nin malik olmadığı anlaşılmaktadır.

Mahkemece davacının taraf sıfatı bulunmadığı gözetilerek davanın aktif husumet nedeniyle reddi gerekirken için esasına girilerek yazılı şekilde hüküm kurulması doğru görülmemiş, bu sebeple Adalet Bakanlığının gösterdiği lüzum zerine Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma isteğinin kabul ile kararın kanun yararına bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle kanun yararına bozma talebinin kabul ile hükmün kanun yararına **BOZULMASINA**, bozma ilamı ve ekindeki dosyanın gereği yapılmak üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına **GÖNDERİLMESİNE**, 03.07.2017 tarihinde oybirliği ile karar verildi.